Mărturia unui destin născut dintr-o configurație astrală

On Septembrie 03, 2018

Mulțumește-te să consideri toate drumurile vieții tale drept un fel de datorie a unei înalte învățături spirituale care are să fie împlinită atunci când va sosi timpul unei resetări a lumii.

Nu-mi pot explica nici mie însumi mai clar de ce am făcut-o, decât dacă mă condamn la o rătăcire perpetuă în căutarea timpului trecut, forțând granițele unanim acceptate ale adevărul izvorât din preaplinul Creatorului care este în mine și peste tot. Mi-a invadat trupul, mintea, sufletul, cu vraja înflăcărării de a afla urmele unei totalități în care se regăsesc contrariile acestei lumi. O tăietură de katana a spintecat dintr-o singură lovitură reminiscența unui secret nemărturisit.

Cine ar simți în maniera mea de a scrie o oarecare ostilitate față de orice mi-ar putea prejudicia superioritatea în oglinda timpului, ar simți de asemenea rana rece a finitudinii unei existențe care a fost precedată de neant.

Ştiu doar că trebuie să încerc încă o poveste metaforică, dar nu despre strategii, militari și războaie, ci despre cultura impresionantă a unei lumi uitate, manifestare a unei realități dumnezeiești ascunse, care imprimă realității unei civilizații pierdute culoarea fundamentală a principiului vital, culoarea focului și a sângelui, ca într-o pictură de Adam Varga. Deja mă simt bine c-am fost o parte a acelei lumi, fără să uit de mine, fără să risc să mă pierd într-un scenariu regizat de altcineva cu dovezile nemuririi pe care universul le presară la fiecare act de imaginație.

Traversarea timpului seamănă cu ilustrarea realității pe care simți c-o trăiești numai în viziunea unui pictor. Câtă virtute există numai și într-un singur motiv de a face parte dintr-un tablou mai mare al lucrurilor, prin modul de a concepe acordurile suprafeței picturale cu exaltări trăitoare, hiperbolizări ale senzațiilor de neuitat, revelații ale unei vechi și enigmatice lumi, toate acestea pregătind calea spre o formă nouă de expresivitate.

Leadership: Poți să-ți asiguri vizibilitatea în condițiile unui salt deasupra nivelului de simplu muritor, fără să-ți schimbi percepția față de Eul tău în clipa în care nu te mai poți defini ca un "trecător", ci ca parte din lungimea unui drum care curge fără întrerupere?

Eu, cel care călătoream clandestin între vieți, cărți și tablouri, devenisem un altul decât acela care dansase pe vreme de furtună pe drumul ce ducea în Delphi, pe timpul când Jupiter avea să supraviețuiască și să-și doboare tatăl, cu sprijinul titanilor. Liga amfictionilor mi-a refuzat dreptul de a zăbovi prea mult acolo. Când drumul nu era tocmai ușor de străbătut, când întregul meu trup și mușchii își cereau dreptul la odihnă, priveam în zare și mă gândeam la străvechii zei despre care singurul meu prieten, Hesiod, spunea că s-au retras la nord, pe niște insule binecuvântate, după ce au fost înfrânți de Zeus.

Trăirea și contemplarea a ceva tangibil doar cu dorul de a cuprinde o nouă realitate în clepsidra timpului, miracolul unei existențe invizibile privirilor neavizate, reflexele unei viziuni poematice, cu o nestăvilită sete de cunoaștere izvorâtă din însăși substanța celor anterior asimilate, făcea ca totul să pară mai puțin intimidant.

Cu regret dar și cu bucurie, am părăsit Delphi, am ocolit Himera, doar pentru a traversa timpul în căutarea unui paradis tainic unde cerurile se roteau pe axul polar, pe care hiperboreenii îl proslăveau precum Stâlpul lui Atlas. Auzisem că poporul înțelept și prosper din acest ținut nu

cunoștea boala, suferințele și bătrânețea.

Era o încercare de a cădea la învoială cu viața. După ce-am trecut prin munți greu de nestrăbătut și prin pădurile din jurul Kios-ului, singurele pe care timpul nu le-a transformat într-un teren sterp, după ce-am petrecut momente minunate în locuri pline de povești misterioase, am ajuns într-o țară unde imaginația era împărătească peste mințile oamenilor și am fost întâmpinat de geniul creator al unei rase de statură medie.

Leadership: Poți crea un eveniment din propria experiență de viață care ți-a trezit anumite sentimente, prin prisma a ceea ce el poate produce la nivel de schimbare de mentalitate în raport cu percepția unei plăceri trecătoare care întreține permanența unei viziuni idealiste?

O femeie deosebit de frumoasă, pe nume Electra, m-a luat de mână ca și când ar fi făcut-o de-a lungul unei întregi vieți, și m-a condus în apropiere de Asgard, sanctuarul cel mai sfânt al lui Aesir. După ce am fost prezentat preoților atlanți, aflați în fruntea unei confederații neîncheg ate a regatelor, ni s-a permis să participăm la ceremonia cuvenită sacrei împreunări dintre ceea ce păreau a fi o mare preoteasă și un rege. Dealul pe care s-a desfășurat ceremonia era înconjurat de cinci cercuri concentrice de apă și uscat, la distanță egală unul de celălalt.

Priveam în ochii ei, așa cum pictorul își privește modelul pentru a-i surprinde blândețea sufletească, pentru care nu ar putea exista nicio altă dovadă de măiestrie artistică. Îmi dădeam seama că și ea se uita direct în ochii mei cu aceeași plăcere cu care citești o poezie dedicată zeilor. Forța efectivă a unei înțelepciuni seculare nu ar fi fost în stare să creeze o profunzime în textura ce valoriza spațiul spiritual dintre două lumi atât de semănătoare în esența lor și totuși atât de îndepărtate în comparație cu dimensiunile mult mai mari ale universului material.

Pentru a putea cuprinde o realitate pe care doar ficțiunea o poate exprima, este nevoie de suflarea unei adieri de vânt proaspete și parfumate, de acel plâns care dă glas unui limbaj tăcut, de o îmbrățișare caldă sub un cer înstelat, de parcă toate ar fi împletite din fire de argint închise sub razele unei lămpi din alte timpuri.

Leadership: Poți să justifici circumstanțele credibilității care se aplică la recunoașterea statutului de "prezență plină de har în linia timpului" câștigată ca potențiator de expresivitate a unei imagini care se repetă?

Trăiesc și acum cu nostalgie acele timpuri de care prea puțin istoria își mai amintește, într-o altă viață care m-a însoțit în toată perioada de evoluție a sufletului meu. Totul e trezire la ceea ce este etern și indestructibil, un fel de reprezentare abstractă a unei memorii ancestrale, o reminiscență a unei perioade în care doar vântul și croncănitul păsărilor spărgeau liniștea unei realități pustii.

Un filozof al Greciei antice și fondatorul Academiei din Atena, pe nume Platon, a relatat povestea legendarei Atlantida, dar a omis povestea mea și a Electrei. Așa sunt muritorii acestei lumi pe care, de altfel, nu i-am putut niciodată înțelege. Ei sunt atrași de bogățiile rare care își sporesc prețul, chibzuiesc doar asupra celor trecătoare, dar nu-și permit niciodată luxul de a conferi clipei de față substanța veșniciei.

În cele din urmă, înfuriați de continua amestecare a raselor care a însetat preoții și regii de putere, zeii au scufundat Atlantida într-un loc fără nume. Dar s-au înduplecat să-i atribuie acestui paradis niște dimensiuni suplimentare de "legendă" datorită apropierii dintre mine și Electra, ca un ecou de peste timpuri a iubirii neasemuite dintre Guinevere și Lancelot, fără de

care probabil s-ar fi uitat legenda regatului Camelot.

Totul este retrăit în alte timpuri sub altă formă, dar într-un context asemănător. Grecii știau că nu suntem altceva decât umbra unui vis. Potrivit doctrinei idealiste, verbele "a trăi" și "a visa" sunt perfect sinonime.

Comorile și bogățiile pier, amintirile rămân înțepenite în clepsidra timpului. Dar, culorile vor sluji totdeauna drept expresii ale diferitelor stări sufletești. Nu mă gândesc nicio clipă la ce se întâmplă în jurul unei istorii suspendate în amintiri destul de vagi, ci mă mulțumesc să consider toate drumurile vieții mele drept un fel de datorie a unei înalte învățături spirituale care are să fie împlinită atunci când va sosi timpul unei resetări a lumii.

O imagine care se repetă de-a lungul timpului este o încercare de a cădea la învoială cu viața într-o lume pusă la îndoială de însăși popularitatea ei care chiar dacă a rezistat și a evoluat până la un punct, se poate oricând dovedi trecătoare.

Mărturia unui destin născut dintr-o configurație astrală se referă la puterea de a te integra într-o lume care oricând se poate destrăma, dar care la fel de bine poate fi reînviată prin fantezia cu care îi atribui o imagine reală, mai atrăgătoare și convingătoare.

Source: https://neculaifantanaru.com/marturia-unui-destin-nascut-dintr-o-configuratie-astrala.html